सुमंतुंचमहाभागंवैश्ंपायनमेवच॥जैमिनिचमहाप्राज्ञंपैलंचापितपस्विनं॥२७॥यत्रशिष्यैःपरिवतोव्यासआस्तेमहातपाः॥ तत्राश्रमपदंरम्यंददर्शपितु रुत्तमं॥ २८॥ आरणेयोविशुद्धात्मानभसीवदिवाकरः॥ अथव्यासःपरिक्षिषंज्वलंतिमवपावकं॥ २९॥ दृदृशेसुतमायांतंदिवाकरसमप्रभं॥ असज्जमानं व्क्षेषुशैलेषुविषयेषुच॥योगयुक्तंमहात्मानंयथाबाणंगुणच्युतं॥३०॥ सोभिगम्यपितुःपादावगृद्धादरणीसुतः॥ यथोपजोषंतैश्चापिसमागच्छन्महामुनिः ॥३१॥ ततानिवेदयामासपित्रेसर्वमशेषतः॥शुकोजनकराजेनसंवादंत्रीतमानसः॥३२॥ एवमध्यापयन्शिष्यान्व्यासःपुत्रंचवीर्यवान्॥ उवासहिमवत्रः ष्ठेपाराशयोभहामुनिः॥ ३३॥ ततःकदाचिञ्छिष्यास्तंपरिवार्यावतस्थिरे॥ वेदाध्ययनसंपन्नाःशांतात्मानोजितेद्रियाः॥ ३४॥ वेदेषुनिष्ठांसंप्राप्यसांगेष्वपि तपस्विनः॥अथोचुस्तेतदाव्यासंशिष्याःप्रांजलयोगुरुं॥३५॥ शिष्याऊचुः महतातेजसायुक्तायशसाचापिवधिताः॥एकंविदानीमिन्छामोगुरुणा नुग्रहंरुतं॥ ३६॥ इतितेषांवचःश्रुत्वाबस्यिस्तानुवाचह॥ उच्यतामितितहत्सायहःकार्यप्रियंमया॥ ३०॥ एतहाक्यंगुरोःश्रुत्वाशिष्यास्ते रूपमानसाः॥ पुनः त्रांजलयोभूत्वात्रणम्यशिरसागुरुं॥ ३८॥ उचुर्लेसहिताराजिन्नदंवचनमुत्तमं॥ यदित्रीतउपाध्यायोधन्याःस्मोमुनिसत्तम ॥ ३९॥ कांक्षामसुवयंसर्वेव रंदातुंमहर्षिणा॥षष्ठःशिष्योनतेस्यातिंगच्छेदत्रप्रसीदनः॥४०॥चत्वारस्तवयंशिष्यागुरुपुत्रश्चपंचमः॥इहवेदाःप्रतिष्ठेरस्रेषनःकांक्षितोवरः॥४१॥शि ष्याणांवचनंश्रुत्वाव्यासोवेदार्थतत्विवत्॥पराशरात्मजोधीमान्परलोकार्थीचंतकः॥ ४२॥ उवाचिशष्यान्धर्मात्माधर्म्यनैःश्रेयसंवचः॥ ब्राह्मणायसदादेयं ब्रह्मश्रुश्रूषवेतया॥ ४३॥ ब्रह्मलोकेनिवासंयोधुवंसमिकांक्षते॥ भवंतोबहुलाःसंतुवेदोविस्तार्यतामयं॥ ४४॥ नाशिष्येसंप्रदातव्योनावतेनाकृतात्मि॥ एतेशिष्येगुणाःसर्वेविज्ञातव्यायथार्थतः ॥ ४५॥ नापरिक्षितचारित्रेविद्यादेयाकथंचन ॥ यथाहिकनकंश्रुद्धंतापच्छेदनिकर्षणैः ॥ ४६ ॥ परीक्षेततथाशि ष्यानीक्षेत्कुलगुणादिभिः॥ ननियोज्याश्रवःशिष्याअनियोगेमहाभये॥ ४७॥ यथामतियथापाठंतथाविद्याफलिष्यति॥ सर्वस्तरतुदुर्गाणिसर्वोभद्राणिप श्यतु॥४८॥श्रावयेचतुरोवर्णान्कत्वाबाह्मणमग्रतः॥वेदस्याध्ययनंहीदंतचकार्यमहत्स्मतं॥४९॥स्तुत्यर्थमिहदेवानांवेदाःसृष्टाःस्वयंभुवा॥योनिर्वदेतसं मोहाद्वाह्मणंवेदपारगं॥५०॥